O PAGINA DE FOOTBALL

Campionatul Diviziei A. a luat sfârşit

Tricolor, Gloria şi Chinezul vor retrograda în Divizia secundă

AMEFA a învins Juventus cu 1-0 (1-0)

Totuşi, roş-albaştri au fost mai buni şi meritau victoria

Sadowski prinde balonul expediat de Bermosser cu capul. Dela stânga spre dreapta: Sadowski, Şimşinovici, Palmer, Bermosser şi Dragomirescu.

Teoria jocurilor pe teren propriu nu mai are aplicabilitate pentru nici o echipă bucureşteană. Atunci când juventiştii îşi făceau calculele pentru a scăpa de retrogradare — întâmplarea a făcut să fim de faţă — socoteau jocul cu Amefa ca un match sigur în avantajul lor. Se vedeau cu rezultatul în mână aşa cum ar împături cu grije o hârtie de o mie de lei şi ar ascunde-o în fundul buzunarului.

De când Gloria a învins Rapid la Bucureşti, ne-am manifestat în aceste coloane teama şi pentru jocul cu Juventus. E drept, aveam un presentiment nefixat pe vreun criteriu serios ci pur şi simplu impresia că lucrurile se vor petrece altfel decât le anticipează toată lumea.

OCAZII RATATE

Ne-am dat seama că am avut oarecare dreptate căci Amefa a învins cu 1-0. Nu totdeauna rezultatul ilustrează cele mai vii momente ale unui joc. Nu totdeauna rezultatul ilustrează tida de eri.

Juventus şi-a propus să demonstreze valabilitatea partidei câştigată asupra Ripensiei şi a fost ferm decis să învingă.

N'a început însă matchul tare cum nici dealtfel Amefa n'a forţat. Căldura — poate — a lăsat impresia că echipele sunt lovite de Amok.

De bună seamă, Juventus este sortit ghinionului căci nu ne explicăm cum înaintaşii nu se oboseau să dea finalitate unor atacuri care meritau mai multă vrednicie.

UN GOAL...

Amefa a avut norocul fantastic să obţină un singur punct prin Bătrân care primise dela Bermoser.

Pe acest rezultat l'a păstrat ca pe o zestre preţioasă. Cu vremea însă roş-albaştrii s'au deslănţuit. Treptat, treptat Juventus a luat jocul în serios şi în repriza a doua bucureştenii dominau net.

Aveau ocazii clare de marcat, construite cu destulă dibăcie şi aduse în faţa porţii lui Gerold se pierdeau de te mirai cum se pot irosi aceste împrejurări unice şi dacă merită cineva laude pentru această izbutită performanţă, desigur că acesta este numai Slivăţ care a ştiut să destrame iluziile juventiste.

MATCHUL DESCRIS PE REPRIZE

Dar să reădm cronometric câteva episoade ale matchului ca cetitorul să aibe o iluzie mai bună a acestui match pe care pe noi — dece n'am mărturisi-o? — ne-a plictisit.

In minutul 31 avem o lovitură de colţ pe care arădeanul Leb o bate la Pinter şi din piciorul acestuia balonul ajunge fără dificultate la Sadowski.

Tand şi el un corner care însă este tras în spatele porţii.

Minutul 23 determină matchul. Bermoser trece de fundaşi, dă balonul lui Batrin care înscie din pricina saltului defectuos al lui Sadowski.

In minutul următor, Naciu reia o lovitură bătută din colţul opus de Oană. Gerold prinde cu uşurinţă.

In minutele 31 şi 33 Batrin bate două cornere afară. In minutul 40 Naciu bate o asemenea lovitură pe care însă Gerold o lămureşte.

•

Repriza doua înregistrăm momente de insistenţă juventistă.

In minutul 55, Juventus trage de trei ori la poartă prin Oană, Naciu şi Dunăreanu. Natural, fără un rezultat pozitiv.

Ghinionul este cu repetiţie, aşa cum se întâmplă deobiceiu şi în minutul 59 o nouă faza de goal este irosită.

In minutele următoare, dominaţia roş albastră este evidentă şi plină de neşansă. In acelaş minut — 60 — sunt două cornere la poarta lui Gerold plus o situaţie grea lămurită de Szanislo.

Acest lucru nu împiedică pe Palmer să tragă, după un dribling, în Slivăţ.

In minutul 63, Prasller trage dela 20 m. pe lângă bară.

Ceva mai târziu, Palmer disperat, pierde simţul dimensiunilor şi trage dela 40 m. la poartă. Natural, fără rezultat.

Urmează două cornere pierdute de juventist şi ghinionul juventist culminează în minutul 76, când Naciu centrează, Gerold scapă balonul, intervine Dunăreanu şi trage afară când poarta era mai goală de cât o casă părăsită şi de strigoi.

Juventus domină până la sfârşit, dar are acelaş nenoroc.

JUVENTUS A FOST MAI BUN

poate cea mai vie în partea doua a jocului, dar acest lucru n'a ridicat nota de spectaculozitate.

Juventus nu merita să fie învins. A dominat mai mult, a tras mai mult dar a fost într'un ghinion fantastic. A avut cei mai buni oameni în Dragomirescu, Oană, Micu şi Şimşinovici.

Amefa care poate fi mândră de performanţă s'a relevat prin Slivăţ, Szabo, Szanislo şi — foarte bun — Bătrân.

ECHIPELE

Echipele s'au aliniat astfel:

AMEFA: Gerold, Slivăţ, Szabo, Szurdi, Szanislo, Szegedi, Bermoser, Leb, Pinter, Perneki, Bătrân.

JUVENTUS: Sadowsky, Şimşinovici, Dragomirescu, Palmer, Micu, Brandabur, Oană, Korony, Prassler, Dunăreanu şi Naciu.

RADU MIHAIL

ASPECTE

(Continure din pag. 1-a)

trîcuri «technicolore» şi cu părul gominat.

O duduiţă cu un căpăcel pe cap, un moft, un ăla cât pumnul, — căreia probabil îi zice pălărie, se entuziasmează:

— Vai ce match cinematografic!

— Cum cinematografic?

— Păi nu vezi portarii. Deoparte Robert... Taylor, de cealaltă Gerold... Fllyn.

Juventus ratează chiar din primele minute, câteva ocazii mari, iar Bătrân bate — consecutiv — trei cornere în out, Are şi scuse, căci e... Bătrân!

Consemnez repede faptul în notes, dar constat că un vecin cu cravata roşie mă priveşte insistent. Ce o fi vrând?

Amefa marchează... 1-0!...

După pauză, bucureştenii deşi dominâ, nu reuşesc să marcheze.

O ocazie... două... trei...

Ratare... ratare... ratare...

— Dom'le, păi cu norocul ăsta, Amefa câştigă sigur Cupa Europei Centrale.

Publicul începe să plece. Juventus s'a lăsat mai moale, Bătrân joacă încet, moale.. Toate sunt moi... până şi locul pe care stau îmi pare moale.

Domnul cu cravată roşie continuă să mă privească insistent. Ce-o fi având ăsta, dom'le?

Fluerul final a sunat. Fac ultimele notări în notes. Vecinul cu cravată şi privirea insistentă mi se adresează timid:

— Domnule, eşti bun să te ridici?

— Dece?

— Păi... vreau să plec.

— Ei şi... e absolută nevoie să mă ridic eu în picioare?

— Păi... da, căci vreau să-mi iau pălăria.

Hm., d'aia era tribuna aşa moale..

Costel Pykomar

Victoria a dispus de Sp. Studenţesc cu 4-2 (2-0)

Copiii Clujului au învins pe cei ai Bucureştilor

Un match extrem de însufleţit câştigat de echipa cu tactică mai bună

...şi Victoria a învins Sportul Studenţesc.

Magnific şi totuşi trist.

In lupta de nestăpânit, cu elan elan specific «mănăsturean», cu ambiţia venită de dincolo de munţi, dârză şi neînduplecată. Au venit copiii Victoriei să lupte pe viaţă şi pe moarte, dar în sufletul lor, la început ca şi la sfârşit, era strecurat sentimentul părerii de rău.

N'ar fi vrut să joace împotriva Sportului, echipa lui «escu», într'un match decisiv, crud ca realitate, crud ca urmări.

Capriciul sorţilor le-a jucat însă o festă şi dacă elanul ar fi fost numai pe jumătate, dacă ambiţia ar fi fost ciuntită, sentimentalismul ar fi ieşit învingător, iar Clujul ar fi ieşit din prima divizie a ţării!

Dar copiii Clujului au fost conştienţi de misiunea lor şi au jucat aşa cum trebue să joace o echipă tânără.

Aşa cum ştim noi, aşa cum ştie fiecare bucureştean, care apreciază elanul atunci când acesta nu este exagerat, care nu uită partidele jucate vânjos, româneşte.

Şi Victoria joacă astfel. N'a uitat-o nimeni şi eri, când clujenii şi-au repetat stilul, au fost aplaudaţi.

Nu atât de furtunos ca înainte, pentrucă părerea de rău era nu numai a jucătorilor, dar şi a publicului.

Victoria sau Sportul?

S'a aciuit întrebarea aceasta în peluze şi tribune şi entuziasmul, normal, n'a mai fost întreg. Se aplaudau splendidele acţiuni ale Victoriei, căci spectatorii vedeau cum rămâne Clujul în Divizie. Dar, imediat, îşi aduceau aminte că echipa boemiei, echipa bucureşteană pe care ei o iubesc mult, va lua drumul diviziei secunde.

Mai poţi aplauda furtunos, entuziast, când faci astfel de socoteli?

Desigur că nu.

Matchul deşi a fost frumos n'a fost aplaudat, deşi a fost disputat, n'a fost urmărit cu cea mai mare atenţie.

Şi ar fi meritat amândouă aceste recompense, pentru risipa de efort împrăştiată de jucătorii Victoriei, pentru dinţii strânşi şi paloarea jucătorilor Sportului, care vedeau cum pierd matchul.

Partidă cu început trist cu sfârşit tot atât de trist. A învins Clujul, venit mai bine pregătit.

Socoteala avidă şi plictisitoare a clasamentului le vorbea prea elocven jucătorilor care eri au jucat «ca la carte».

Partida deşi a fost frumoasă, disputată, presărată de faze dinamice, de clocniri dârze, n'a depăşit la nici un moment limitele fair. play-ului.

Şi, aci, am avut noi cea mai frumoasă satisfacţie căci seriam în avanteronica noastră de eri:

«Atât Victoria cât şi Sportul Studenţesc susţin astăsi un match greu, dificil, poate matchul carierii lor.

Dar la nici un moment, în nici o clipă, întrecerea nu trebue să depăşească limitele splendidei şi atât de puţin înţelesei noţiuni englezeşti, a fair-play-ului.

Victoria şi Sportul sunt două echipe româneşti, de înfierbântat elan, de nepotolită ambiţie, care astăzi se întâlnesc într'o dezolantă întâlnire de «care pe care».

Ne închipuim că îşi dau seama amândouă echipele de acest lucru. Ne dăm, deasemenea, seama că perspectivele sumbre ale retrogradării vor îndemna, vrând-nevrând, pe adversarii de astăzi la o luptă decisivă.

Idealurile jucătorilor Victoriei şi Sportului sunt la fel de frumoase.

Dar peste tot ce am spus până acum, peste toate cele recunoscute de noi la adresa acestui match, Victoria şi Sportul nu trebue să uite că idealul lor este sportiv şi trebue să lupte sportiv pentru el.

La fel de glorios acela care după 90 min. va cuceri cele două puncte ca şi cel care le-a pierdut.

CE AŞTEPTAM ŞI CE A FOST

Iată ceea ce aşteptăm de la partida de eri.

...şi de cavalerism; de nevoi deslănţuiţi magnific dar zăgăziţi de digul conştiinţei sportive; ambiţie nemăsurată clădiăt pe efort dar şi pe edificiul indispensabl al nobilului ideal de care trebue să ţină seama orice sportiv: sportivitate mai presus de toate.

Nu ruşinea îl va însoţi pe învinsul partidei de astăzi la ieşirea de pe teren.

Nu trebue, nu e frumos să crezi că e ruşine să fi învins.

Intrând cu aceste principii pe teren, Sportul şi Victoria, vor primi aplauzele unei asistenţe care va şti, suntem siguri, să le aprecieze efortul, munca şi talentul.

Şi încodată: dovediţi-vă glorioasă victoria, demnă înfrângerea, nefericiţi adversari ai partidei de astăzi».

Aşa spuneam, aşa doream, aşa s'a întâmpat.

Victoria şi Sportul Studenţesc au luptat frumos şi cavalereşte.

Aplauzele dela sfârşitul matchului credem că se datoresc în primul rând dârzeniei loiale cu care cei doi adversari şi-au apărat şansele.

Jocul a fost tot timpul o minunată pildă de sportivitate. Drept consecinţă, am văzut un football clar, de viziune plăcută.

Invălmăşelile atât de abundente, ciocnirile brutale din atâtea matchuri anterioare, au lipsit eri.

Onest, aşa cum am vrea să vedem multe matchuri jucându-se.

VICTORIA A TRECUT ULTIMUL EXAMEN

Marele merit nu se cuvine numai Victoriei care a dominat în majoritatea timpului, dar mai ales Sportului, care deşi condus, a ştiut să-şi înfrâneze nervii, ridicaţi, bănuim la maximum.

Victoria, după matchul de eri, a trecut un examen pe care nu mai trebuia să-l dea. O echipă care ştie să joace aşa cum a jucat eri, care are jucători ca Felecan, Cociuban, Pop, Nistor sau Pal, nu mai trebue să-şi justifice «dreptul la viaţă» în Divizia de elită.

Clujul este un oraş prea mare, cu o echipă — astăzi — prea bună, pentru a se cere verificat.

Are un trecut frumos, care a început de mult, cu C. A. C., a continuat splendid şi sdăpăiat cu boema Universitate şi va avea, suntem siguri, un viitor tot atât de frumos.

Nu privim Clujul numai prin prisma Victoriei. Un centru sportiv trebue să fie luat în seamă, în primul rând, prin procentul de jucători pe care îl dă atât cantitativ cât şi calitativ.

Nu se îndoeşte şi nu poate afirma nimeni că Clujul n'a fost un centru de mare importanţă în socotul nostru.

Trista situaţie a Victoriei în acest campionat nu se datoreşte nicidecum unei pretinse agonii a footballului din centrul Ardealului.

A demonstrat acest lucru într'un mod formidabil, micuţul Pop IV, un băiat căruia abia a început să-i mijească mustăţile, care n'are decât 17 ani, dar care are vigoare de taur şi talent cu carul.

Jocul micului Pop IV, omul viitorului şi copilul Clujului, a entuziasmat pe toţi spectatorii.

A marcat două goaluri de mare spectacol şi atunci când Cociuban Căpuşan şi cu Felecan — bătrânii! — au venit să-l sărute, piciul s'a înroşit ca o domnişoară timidă,

A fost alături de Pop, cel mai bun jucător de pe teren.

UN REZULTAT JUST

Victoria... Victoriei a fost, incontestabil, urmarea firească a unei dominări insistente, o rafală, care n'a încetat nici un moment.

Goalurile au însemnat logica încheere a unor atouri duse admirabil până în faţa porţii, unde înaintarea clujeană, în vervă de schoot, a tras mult şi bine, făcându-ne să uităm un lapsus vechi şi criticat: ineficacitatea.

Sportul, deşi n'a jucat rău, nu a avut suportul de bază al condiţiei fizice.

Elanul bucureştean nu s'a ridicat niciodată la puextrea aceluia clujean.

Lipsea convingerea, ambiţia completă, efortul pe care îl cheltueşti fără să gândeşti, lipsea acel «ceva», necesar unei dominări clare sau unei defensive organizate. Ori Victoria, când ataca, se baza în primu rând pe claritate, pe răspândirea gândită a jucătorilor pe teren.

Cu o apărare care şi-a dat seama că înaintarea dversă nu ştie să insiste, Clujul, reprezentat de trei compartimente sudate şi omogene a rămas în Divizia A.

Poate rămâne şi Sportul?

Să vedem ce face Chinezul.

Punctele partidei au fost marcate de Pop IV (min 14), Felecan II (minutul 32), din nou Pop IV (min. 59) şi Cociuban (min. 79) pentru învingători şi de Constantinescu Grecu (min. 47) şi Gică Popescu (min. 86) pentru învinşi.

D-lui Vartolomeu i s'au aliniat următoarele formaţii:

VICTORIA: Sepci; Cociuban I, Felecan I; Pal, Pop, Nistor; Pop IV, Szantai, Cociuban II, Felecan II, Căpuşan.

SP. STUDENŢESC: M. Constantinescu; Duce, Bădulescu; Tache, Drăgan, Mitan; Schulder, Marinescu, Constantinescu-Grecu, Ştefănescu şi Gică Popescu.

S'au remarcat:

Pop, — cel mai bun din 22 — Pop IV, Pal, Felecan I şi Căpuşan de la Victoria şi M. Constantinescu, Bădulescu, Duce şi Constantinescu-Grecu de la universitari.

VICTOR COSTIN POPESCU

ROMÂNIA *poate câştiga asupra* ITALIEI crede BODOLA

Deşi până la matchul dintre România şi Italia, mai este încă o săptămână, totuşi acest grandios eveniment, constitue încă de pe acum subiectul de discuţie al tuturor sportivilor români.

Partida cu «campionii mondiali» suscită un interes mult mai mare decât cu acea a Angliei, şi pe bună dreptate.

In cursul zilei de eri, am avut ocazia să stăm de vorbă, înaintea partidei dintre Venus şi Rapid, cu cel mai bun jucător român: cu Bodola, căpitanul naţionalei noastre.

Discuţia între noi, s'a închegat repede. Despre el, despre Venus, despre football, dar... mai ales, despre matchul cu Italia.

Iată cum vede Duduş acest mare eveniment al footballului autohton:

— In faţa Italiei, reprezentanţii soccerului românesc au o misiune mul mai dificilă, decât în faţa britanicilor.

Scopul vizitei englezilor pe continent este pur propagandistic, pe când italienii urmăresc mai ales rezultatele.

In faţa italienilor nu mai avem dreptul să ne prezentăm, ca în faţa englezilor, resemnaţi la gândul unei înfrângeri onorabile ci avem datoria să intrăm pe teren cu ferma convingere că PUTEM INVINGE NOI.

Evident, din toate punctele de vedere, footballul italian, este superior celui românesc.

Viteza în execuţie, fugă debordantă, tehnică avansată, condiţie fizică excepţională.

Posedăm şi noi aceste calităţi. In «mic însă».

S'ar părea deci, că suntem victime sigure.

Eroare însă, căci, putem suplini toate aceste «quasi-lipsuri», cu o armă, care în condiţiuni prielnice, ar putea echilibra partida: elanul şi dragostea pentru culorile naţionale.

Ultima satisfacţie a Tricolorului: *a învins cu 4-0 (1-0) pe F. C. Carpaţi*

Echipa ploeşteană a făcut un joc de adio excepţional

PLOEŞTI 4 (prin telefon dela corespondentul nostru). — Astăzi, în cadrul ultimei etape a campionatului primei divizii naţionale, s'a jucat în localitate matchul dintre Tricolor C.F.P.V. şi gruparea bătrână F. C. Carpaţi.

Matchul a prilejuit o luptă foarte spectaculoasă şi s'a soldat cu o mare surpriză: victoria a revenit localnicilor la concludentul scor de 4-0 (1-0).

Tricolor C.F.P.V. a jucat formidabil

Ploeştenii au făcut o partidă mare. Intr'o formă excepţională, «republicanii» regăsindu-se complet, au dominat tot timpul şi au înscris patru goaluri de mare efect spectacular.

COVACI I ŞI LUPAŞ VEDETELE PLOEŞTENILOR

După cum reese de mai sus, toţi jucătorii ploeşteni au jucat excepţional. Din acest lot de jucători însă s'au detaşat net doi oameni: Covaci I şi Lupaş.

Primul a făcut o partidă magistrală, a fost creerul atacului şi a înscris şi trei din cele patru puncte ale partidei.

Lupaş, reintrând în postul său preferat, a fost foarte bun.

F. C. CARPAŢI S'A PREZENTAT SUB AŞTEPTARI

Băimărenii, s'au prezentat sub aşteptări, şi dacă Hevsey n'ar fi avut o zi excepţională, scorul ar fi luat proporţii înspăimântătoare pentru băimăreni.

Comportarea lor a lăsat o impresie foarte urâtă, căci la un moment dat au încercat să suplinească prin brutalităţi, lipsurile tehnice.

La fluerul d.lui Tică Iliescu, s'au aliniat formaţiile:

TRICOLOR C. F. P. V.: Schranek-Hetzer, Cociş, Mosco, Mischoltz, Lupaş, Covaci II, Bocşa, Bartunek, Covaci I, Manolescu.

F. C. CARPAŢI: Hevesy, Ardos, Damian, Szeremi II, Ghidaly, Kert, Oprea, Telegdi, Szoeke, Hanga, Szeremi IV.

Pe teren n'a existat decât o singură echipă: Tricolor C. F. P. V.

Şi aceasta din minutul 1 până la terminarea partidei.

In prima parte a jocului, înaintaşii ploeştenilor au ghinion şi nu reuşesc să marcheze decât un singur punct în miutul 22.

După pauză, în minutul 56, Covaci II, ridică scorul la 2-0.

După marcarea acestui spunct Covaci I, marchează în minutele 83 şi 88 şi stabileşte scorul final la 4-0.

La Bazargic

Vifor - Gloria Venera 2-1 (1-1)

BAZARGIC, (Prin telefon). — Astăzi s'a disputat în localitate pentru campionatul districtual matchul dintre Vifor şi Gloria Venera. După o luptă strânsă victoria a revenit pe merit Viforului cu 2-1. In urma acestui rezultat învingătorii se pot considera sigur campioni fiind secondaţi de Avântul şi Gloria Venera.

Tricolor - Venus (Călăraşi) - A. G. E.R. 2-1 (1-0)

CĂLĂRAŞI, 4 (prin telefon). — Azi s'a disputat în localitate matchul ce a contat pentru calificarea în divizia B. Localnicii au dispus la luptă de bucureşteni.

Pentru localnici a marcat de 2 ori Negulescu. Bucureştenii au redus handicapul prin Sandu Petrescu

La Arad, o surpriză

U. D. R. - Gloria 2-1 (2-0)

Arădenii au jucat aproape tot matchul în 10 oameni

ARAD, 4 (prin telefon). — Jocul care a produs cea mai mare rumoare în rândurile echipelor din coada clasamentului, a fost fără îndoială întâlnirea dintre U. D. R. şi Gloria. Privit cu seriozitate de cei doi combatanţi matchul a fost la înălţimea aşteptărilor, disputat, mai ales că din primele minute U. D. R. a luat conducerea ostilităţilor, lucru care a pus pe picioare pe arădeni.

Intr'adevăr localnicii au jucat foarte însufleţiţi în tot timpul partidei, însufleţiţi de spectrul retrogradării.

Insufleţirea nu a fost însă suficientă căci ghinionul i-a urmărit în tot timpul, iar barele le-au fost şi ele adversare.

In plus, arădenii au jucat majoritatea timpului în 10 oameni căci Tudor a fost lovit şi scos depe teren.

Trecând la reşiteni trebue să constatăm că sunt actualmente într'o formă foarte bună.

Au jucat frumos, şi poate puţin cam dur însă victoria u meritat-o.

Punctele au fost marcate în ordine de: Lacherda (min. 8), Păcuraru (min. 12) şi Mercea (min. 33).

Formaţiile:

U. D. R.: Fulop; Fodor, Alaşiu; Locatoş, Cipaj, Topa, Popescu, Păcuraru, Lacherda, Jijik, Duro.

GLORIA: Theimer, Vanassy, Volintir, Şicovar, Regner, Nicola, Tudor, Marienuţ Fritz, Henegaru, Mercea.

Incepând de azi, persoanele cari au reţinut bilete pentru Italia-România, le pot ridica dela magazinul Victoria-Sport.

Se găsesc de vânzare bilete pentru toate categoriile de locuri, cu excepţia aripei stângi a lojilor.